

MSB 249

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN
THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

Datering van de Brieven van Paulus

door Milton B. Hammond

In deze studie staan we stil bij de brieven die door de apostel Paulus zijn geschreven en geven we enig inzicht in de datering en de omstandigheden. Er zijn veel theologen die in de loop der jaren aan de datering van Paulus' brieven hebben gewerkt. Hun studie van de Schriften heeft ons hier en daar uitstekende hulp gegeven in dit onderzoek, maar de meesten van hen waren zich niet bewust van de ingelaste bedeling van de Genade van God (Ef.3:2, St.Vert.), die begon vóór Paulus uitspraak in Handelingen 28:28. Daar staat: **“Het zij u dan bekend, dat dit heil (Grieks: soteria, de verlossingbrengende boodschap) Gods aan de heidenen (de volken) gezonden is (Grieks: apostello, aanstellen met een volmacht); die zullen dan ook horen.”**

De nieuwsgierige Bijbelstudent heeft mogelijk te maken met verwarring wanneer hij zich niet bewust is van deze verandering, omdat het erop lijkt dat Paulus tegenstrijdige boodschappen verstuurde in zijn vroegere en latere brieven.

Als we deze belangrijke verandering onderkennen, wordt elke tegenstelling opgeheven en worden de boodschappen van Paulus duidelijk. In de Handelingenperiode verwachtte Paulus de onmiddellijke komst van het Koninkrijk van Christus. Maar in de dag van genade wist hij dat hij moest wachten op de volgende stap die God zou zetten. In II Timotheüs 2:15 maande Paulus Timotheüs **“Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.”** Het Woord der waarheid recht snijden, houdt in dat we de woorden van Paulus begrijpen in het licht van de bedeling waarin deze zijn geschreven.

Toen Paulus was bekeerd op de weg naar Damascus (35 n.Chr.) werd Ananias gestuurd om zijn ogen te genezen. Toen hij zijn angst voor Paulus liet blijken, gaf God hem een boodschap: **“Ga, want deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en de kinderen Israëls”** (Hand.9:15).

Paulus bracht een bezoek aan Jeruzalem, maar in Antiochië sprak de Heilige Geest. “En terwijl zij vastten bij de dienst des Heren, zeide de heilige Geest: Zondert Mij nu Barnabas en Saulus af voor het werk, waartoe Ik hen geroepen heb” (Hand.13:2).

Paulus' eerste zendingsreis (49-51 n.Chr.) is beschreven in Handelingen 13 en 14. Het gaat over plaatsen op het eiland Cyprus en vervolgens over plaatsen in Klein-Azië, voornamelijk in de provincie Galatië. Daaronder vallen zowel Antiochië in Pisidië, als Ikonium, Lystra, Derbe en Perge. Hij werd op deze reis vergezeld door Barnabas en hij ging eerst naar de Joden en dan naar Grieken (Hellenisten) (Hand.13:46).

Nadat Paulus was teruggekeerd naar Antiochië in Syrië, ging hij naar Jeruzalem (52 n.Chr.) om de oudsten van de eruitgeroepen te bezoeken en hij kwam terug met een brief waarin kort werd uitgelegd van er van die gelovigen uit de heidenen werd verwacht. (Hand.15:24-29). Hierin werd gesteld dat zij zich moeten onthouden van wat door de afgoden bezoedeld, seksuele perversie, het verstikte en van bloed. Deze dingen schreven zij, omdat sommigen van hun eigen volk eropuit waren getrokken en de nieuwe bekeerlingen verontrustten door te zeggen dat zij besneden moesten worden en zich aan de wet moesten houden. We noemen zulke mensen 'judaïstanten' en dezen probeerden op de nieuwe gelovigen lasten te leggen die zelfs door de Joden niet getrouw konden worden gedragen. Galaten 2:11-14 geeft ons de details over deze mensen die ingingen tegen Paulus en zelfs Petrus hadden beïnvloed.

In Antiochië in Syrië nam Paulus Silas, een Joodse gelovige uit Jeruzalem, met zich mee en Barnabas ging met Johannes naar Cyprus. Paulus en Silas begonnen aan de tweede zendingsreis (52-55 n.Chr.) en gingen over land terug naar de eruitgeroepen in Galatië, waar hij Timotheüs, een Jood die hij graag als reisgenoot mee wilde nemen, in Lystra besneed.

De Heer leidde hen naar Macedonië. Handelingen 16 gaat over Paulus in Filippi waar hij een groep gelovigen stichtte.

Handelingen 17 vertelt dat hij naar Thessaloniki ging, waar hij nog meer gelovigen wist te trekken, maar de ongelovige Joden verjoegen hem.

Paulus ging naar Berea, maar de Joden volgden hem, zodat hij alleen verder ging naar Achaje, terwijl hij Timotheüs en Silas achterliet om in Macedonië te preken.

Hoofdstuk 18 begint ermee dat Paulus in Corinthe predikte, waar Timotheüs en Silas zich weer bij hem aansloten en waar hij anderhalf jaar is gebleven (Hand.18:11). Paulus werd verteld dat de Macedonische gelovigen af begonnen te wijken van zijn onderwijs en verwarde ideeën kregen over zijn boodschap aangaande het Koninkrijk.

Paulus stuurde hun twee brieven:

1. **I Thessalonicenzen**, geschreven vanuit Corinthe, 53 n.Chr., ongeveer Hand.18:5-7.
2. **II Thessalonicenzen**, geschreven vanuit Corinthe, 54 n.Chr., ongeveer Hand.18:11.

Vervolgens stak Paulus met zijn gezelschap per schip over naar Efeze, waar hij gedurende enkele weken in de synagoge predikte, en vervolgens naar Caesarea en ten slotte naar Jeruzalem reisde. In die tijd ontmoetten Aquila en Priscilla, goede vrienden van Paulus, Apollos, een Alexandrijnse Jood en volgeling van Johannes de Doper. Zij legden hem het evangelie van Jezus Christus en van het Koninkrijk uit en hij vertrok naar Corinthe om te prediken.

Paulus scheepte zich in voor zijn derde zendingsreis (55 n.Chr.) en bezocht opnieuw de Galatië (eerste reis). Handelingen 19 begint ermee dat Paulus naar Efeze reisde en drie maanden

lang predikte in de synagoge en toen de Joden niet warden overtuigd, dat voortzette in een heidense plek. De Brief aan de Galaten werd omstreeks deze tijd geschreven, waarin we lezen over de problemen met de judaïsanten waarmee hij daar te maken heeft gekregen. Kort daarna schreef hij I Corinthe waarin hij de gelovigen vermaande.

3. **Galaten**, geschreven vanuit Efeze, 56 n.Chr., omstreeks Handelingen 19:8.

4. **I Corinthe**, geschreven vanuit Efeze, 57 n.Chr., omstreeks Handelingen 19:10.

Handelingen 20 opent met Paulus die uit Efeze vertrekt waar hij drie jaar verbleven had (Hand.20:23).

Hij reisde naar Macedonië en had Timotheüs vooruit gestuurd. Hier schreef hij II Corinthe als voorbereiding op het bezoek dat hij hun wilde brengen. Hij bleef bij de Corinthiërs drie maanden bij en in die tijd schreef hij de brief aan de Romeinen. Deze brief bevat het meest complete boodschap van het evangelie van Paulus aan de gelovigen.

5. **II Corinthe**, geschreven vanuit Macedonië, 58 n.Chr., omstreeks Handelingen 20: 1-2.

6. **Romeinen**, geschreven vanuit Corinthe, 58 n.Chr., omstreeks Handelingen 20:3.

De ongelovige Joden waren erop uit om Paulus te vernietigen en daarom keerde hij om richting Macedonië en pauzeerde in Troas en Miletum om de gelovigen uit Efeze te bemoedigen. Hij ging per schip naar Caesarea en vervolgens ging hij naar Jeruzalem waar hij Jacobus en de oudsten van de eruitgeroepenen ontmoette.

Hij gaf een overzicht van zijn werk onder de volken, **En zij loofden God, toen zij dit hoorden, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoeveel duizenden er onder de Joden gelovig zijn geworden en allen zijn zij ijveraars voor de wet** (Handelingen 21:20). Paulus werd ervan beschuldigd dat hij een heiden in de tempel had gebracht (Trofimus). Er ontstond een rel en de Romeinen namen hem in bewaring, maar de ondervragingen leverden geen enkel bewijs voor schuld op.

Ik denk dat hij gedurende deze twee jaar (Handelingen 24:27) die hij in Caesarea doorbracht de Brief aan de Hebreëen heeft geschreven. Deze Joden verkeerden in grote nood, want verlossing is niet door werken, maar door geloof, zoals hij in zijn brief zegt.

7. **Hebreëen**, geschreven in Caesarea, n.Chr., omstreeks Handelingen 24:27. Dit is de meest raadselachtige van alle brieven van Paulus. In de eerste plaats gebruikt hij niet zijn gebruikelijke manier van adresseren en in de tweede plaats is er geen enkele verwijzing naar hem als de schrijver. Hij had kennelijk veel vijanden onder de Joden zodat hij anoniem moest blijven.

De vervolging en verdediging van Paulus vinden we in Handelingen 22-26. Hij deed een beroep op de keizer tijdens zijn laatste proces en werd samen met een soldaat om hem te bewaken met een schip naar Rome gestuurd.

Handelingen 27 beschrijft wat er tijdens zijn reis en schipbreuk was gebeurd. Handelingen 28 vertelt over zijn werk onder de inwoners van Malta, waar hij zieken genas en over zijn reis naar Rome, enkele maanden daarna (62 n.Chr.).

In Rome sprak hij voor de Joodse synagoge en legt hij uit dat het heil Gods tot de volken gezonden was (Handelingen 28:28).

8. **Efezen**, geschreven vanuit Rome, 62 n.Chr., Handelingen 28:30-31. Deze brief zou getiteld moeten zijn: "De Algemene Brief van Paulus aan de Heiligen." Paulus was een gevangene maar hij had veel vrijheid om het evangelie te onderwijzen aan de Joden en onder de dienaren van de kiezer. Deze brief is de eerste waarin de wijziging van de bedeling naar de huidige Dag der Genade wordt beschreven.
9. **Filippenzen**, geschreven vanuit Rome, 63 n.Chr., Handelingen 28:30-31. Deze groep heiligen was meer dan tien jaar geleden het eerst tot erkenning der waarheid gekomen (Handelingen 16) en waren door deze wijziging in de war geraakt. Paulus maakt het heel duidelijk dat het opdracht van de Handelingenperiode, de verkondiging van het Koninkrijk met de bijbehorende zichtbare gaven van de Heilig Geest, volledig was gestopt tot de Dag van Jezus Christus (Filippenzen 1:6).

Paulus wist dat ze zijn bevestigingen nodig hadden hij heeft ze waarschijnlijk bezocht naar zijn vrijlating in 64 n.Chr..

10. **Colossenzen**, geschreven vanuit Rome, 64 n.Chr., Handelingen 28:30-31. Deze groep had Christus meer recent leren kennen door het onderwijs van Epafraas. Als nieuwe geloven waren ze gered in de zojuist gevestigde Dag van Gods genade.
11. **Filemon**, geschreven vanuit Rome, 64 n.Chr., Handelingen 28:30-31. Deze korte, heel persoonlijke brief, werd gestuurd om Filemon die in Colosse woonde, op de hoogte te stellen dat zijn weggelopen slaaf Onesimus voor Paulus tot grote hulp was geweest en dat hij als een broeder in Christus verwelkomd moest worden.
12. **I Timotheüs**, geschreven vanuit Griekenland (Macedonië, I Tim. 1:3), 65 n.Chr. Paulus heft deze brief aan Timotheüs geschreven om hem instructies te geven om niet alleen de heiligen in Efeze te ondersteunen en te bevestigen, maar allen in de omgeving.
13. **Titus**, geschreven vanuit Efeze, omstreeks 66 n.Chr. Paulus was naar Efeze gegaan nadat hij Titus in Kreta had achtergelaten (Titus 1:5) om orde te brengen onder de eruitgeroepen. Paulus verzoekt Titus naar Nikopolis (een winterverblijf) te komen en Zenas de wetgeleerde en Apollos mee te nemen (Titus 3: 12-13).

II Timotheüs, geschreven vanuit Rome, omstreeks 68 n.Chr. Dit is de laatste brief van Paulus. Na zijn vrijlating in 64 n.Chr., is hij opnieuw in Rome gevangen gezet, maar deze keer voor een misdaad volgens de Romeinse wet. Paulus zegt: "Want wat mij aangaat, reeds word ik als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur. Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden" (II Timotheüs 4:6-7). Verscheidene van zijn medewerkers hadden hem verlaten en hij zegt: "Alleen Lucas is nog bij mij. Haal Marcus af en breng hem mede... (II Timotheüs 4:11). Helaas moest hij meedelen: "Groet Prisca en Aquila en het huis van Onesiforus. Erastus is te Korinte gebleven, Trofimus heb ik ziek achtergelaten te Milete." Het blijkt duidelijk dat de wonderbaarlijke macht die hij in de Handelingenperiode had om zieken te genezen (Handelingen 19:11-12) zich niet langer meer openbaarden in deze Bedeling.